

Første afsnit (Det levende væsen) – Kapitel 2 (“Det skabte” og tilværelsens 5 bevægelsesarter) – Lektion 4

1.

Efter at vi nu igennem grundanalysen af det levende væsen har stiftet bekendtskab med hovedkonturerne af dettes virkelige kosmiske identitet og struktur, skal vi gå over til at beskæftige os med visse fundamentale detaljer, som med forsæt blev udeladt i det foregående kapitel. Det drejer sig i første række om den funktionelle “del” af den kosmiske struktur, vi har lært at kende som “det skabte”. Det er nemlig påkrævet, at vi bliver helt fortrolige med, “hvad” og “hvor meget” denne kosmiske hovedrealitet omfatter.

2.

Som det vil huskes, er “det skabte” først og fremmest repræsenteret ved livsoplevelsen, idet det netop er denne, hele Jegets skabende udfoldelse er koncentreret om at befordre. Livsoplevelsen under ét udgør således ligefrem “det skabte”s generalrepræsentant. Ja, det udgør i virkeligheden denne hovedrealitets alfa og omega. Imidlertid er der tale om, at livsoplevelsen i praksis gør sig gældende som en verden af tanker og følelser, hvilket også kan udtrykkes på den måde, at de såkaldte tanker og følelser udgør livsoplevelsens detaljer eller byggesten. Således optræder vor omverden eller ydre verden i vor oplevelse af den som et scenarium af tankebilleder og følelsesfaktorer eller følelseselementer, og nøjagtigt det samme gælder med hensyn til vor oplevelse af den såkaldte indre verden eller tankeverden. Også den erkendes som et scenarium af tankebilleder og følelsesfaktorer. Livsoplevelsen er således ligefrem identisk med summen af de tanke- og følelseselementer, den i ethvert givet NU rummer, hvilket igen er ensbetydende med, at selve skabelsen af den i praksis former sig som en skabelse af tanker og følelser samt disses kombinationer. Men heraf følger umiddelbart, at de enkelte tanker og følelser i sig selv må være skabte foreteelser, hvilket igen er ensbetydende med, at de for hver enkelts vedkommende repræsenterer hovedrealiteten “det skabte”.

Med andre ord: Jegets tanker og følelser udgør som identiske med den skabte livsoplevelses byggesten i sig selv skabte foreteelser, og de repræsenterer dermed i hvert enkelt tilfælde hovedrealiteten “det skabte”.

3.

Da nu de i livsoplevelsen implicerede tanker og følelser er identiske med skabte “ting”, må det at frembringe dem nødvendigvis også forme sig som en skabelsesproces af en speciel karakter, og da netop resultatet af denne skabelsesproces som identisk med den attråede livsoplevelse udgør selve det betingende grundlag for Jegets fornemmelse og erkendelse af liv og bevidsthed, ses det, at det på den ene side er naturligt at omtale den pågældende skabelsesproces som Jegets fungerende bevidsthedsliv, mens det på den anden side er lige så naturligt at betegne resultatet, nemlig livsoplevelsen og de her ind under hørende tanker og følelser, som det manifesterede bevidsthedsliv.

Med andre ord: livsoplevelsen er en frugt af jegets fungerende bevidsthedsliv og repræsenterer i overensstemmelse hermed dette.

4.

Imidlertid er de til livsoplevelsen knyttede tanker og følelser ikke alene om at repræsentere Jegets fungerende bevidsthedsliv, thi i de epoker, hvor det råder over en såkaldt fysisk organisme, lader det

almindeligvis en stor del af sit tanke- og følelsesliv komme til udtryk gennem denne i form af det, vi kalder handlinger.

Handlingerne udgør således også skabte foreteelser og repræsenterer i overensstemmelse hermed hovedrealiteten "det skabte". Men da der bag samtlige et individs handlinger uden undtagelse forekommer visse tanker og følelser af en højere eller lavere kvalitet, ses det, at enhver handling dybest set er en videreført tanke- og følelsesmanifestation, for hvilken den fysiske materie udgør materialet og den fysiske organisme redskabet. Det bliver herigennem klart, at handlingslivet under ét udgør en speciel afdeling af Jegets fungerende bevidsthedsliv, og mens det vil være naturligt at betegne det område af det samlede bevidsthedsliv, der er repræsenteret ved tanker og følelser, som det psykiske, er det lige så naturligt at betegne det, der repræsenteres ved handlinger, som det fysiske.

Med andre ord: mens tanke- og følelseslivet repræsenterer den psykiske side af det samlede fungerende bevidsthedsliv, repræsenterer handlingslivet den fysiske side af dette, og medens de enkelte tanker og følelser i overensstemmelse hermed er at karakterisere som psykiske manifestationer, er de enkelte handlinger at betegne som fysiske manifestationer.

5.

For imidlertid at kunne realisere skabelsen af sit bevidsthedslivs såvel psykiske som fysiske "afdeling" må Jeget råde over en serie redskaber, igennem hvilke det på hensigtsmæssig vis kan bearbejde de materier eller stoffer, i hvilke skabelsen for begge manifestationsområders vedkommende er henvist til at finde sted. Af disse redskaber kender det jordiske menneske grundet på sin begrænsede sansevne kun det, igennem hvilket handlingslivet manifesteres og dermed det, igennem hvilket Jeget er reaktionsdygtigt over for den fysiske materie, nemlig den fysiske organisme. Derimod kender det ikke det redskab, igennem hvilket Jeget manifesterer sine tanker og følelser og dermed det redskab, igennem hvilket det i praksis tilegner sig livets oplevelse, men Martinus påviser med uigendrivelig logik ikke blot nødvendigheden af et sådant redskabs eksistens; han gør i sit hovedværk også udførligt rede for dets opbygning og egenskaber (se f.eks. L.B.I, stk. 171-244 samt L.B.II, stk. 311-348). Dette emne vil senere i nærværende kursus blive gjort til genstand for nærmere omtale, men allerede nu er der grund til at nævne, at Martinus beskriver Jegets redskab for manifestation af tanker og følelser som en rigt detaljeret og uhyre kompliceret organisme bestående af fine elektriske kræfter og vibrationer, samt at han i overensstemmelse med dets mission eller opgave betegner det som en psykisk organisme for Jeget. Yderligere gør han opmærksom på det forhold, at der ingen skarp grænse forekommer imellem det fysiske og det her sidst omtalte psykiske redskab, hvorimod der er tale om en intim forbindelse og et tilsvarende intimt samarbejde mellem disse to. Ja så intimt, at man i overensstemmelse med virkeligheden kan karakterisere den fysiske organisme som en regulær materiel eller fysisk forlængelse af den psykiske (se stk. 1-19). Uden dette intime tilknytningsforhold mellem den psykiske og den fysiske organisme ville Jeget være totalt afskåret fra at dirigere den fysiske organisme i overensstemmelse med de tanker og følelser, det ved hjælp af sin psykiske organisme manifesterer, og som det i form af tilsvarende handlinger ønsker at lade komme til udtryk i den fysiske materie og dermed i den fysiske verden. Så længe den fysiske organisme derfor består, udgør den sammen med den psykiske organisme i virkeligheden kun én organisme. Denne sammenkoblede psyko-fysiske organisme repræsenterer under ét Jegets underbevidsthedsapparat og dermed det apparatur, igennem hvilket det sanser og manifesterer sig i såvel den fysiske som den psykiske eller åndelige verden.

Imidlertid er dette apparatur et produkt af skabelse og dermed identisk med en skabt "ting" eller foreteelse, hvilket igen vil sige, at det repræsenterer hovedrealiteten "det skabte". At dette er tilfældet for den fysiske parts vedkommende, har ethvert oplyst menneske kendskab til. Derimod er

det ikke så almindeligt kendt, at også den psykiske part af underbevidsthedsapparatet er af skabt natur, hvilket Martinus dog talrige steder i sit hovedværk gør opmærksom på og rede for (se f.eks. L.B.I, stk. 181, 185 og 186 samt L.B.II, stk. 319-334 og 369-374). Det skal dog her straks betones, at skabelsesprocessen for den psykiske organismes vedkommende følger ganske andre retningslinier end dem, der gælder for den fysiske organismes vedkommende, hvilket forhold senere vil blive nærmere omtalt.

6.

Det vil således allerede nu kunne ses, at hovedrealiteten "det skabte" i forbindelse med livsoplevelsen omfatter følgende 3 kategorier af skabte foreteelser:

- 1) Jegets åndelige manifestationer repræsenteret ved tanker og følelser.
- 2) Jegets fysiske manifestationer repræsenteret ved handlinger. – Og
- 3) Jegets underbevidsthedsapparat repræsenteret ved en sammenkoblet fysisk og psykisk organisme, igennem hvilken det kan realisere sit tanke- og følelsesliv samt omsætte det i et handlingsliv.

Og det skal for en ordens skyld gentages, at disse 3 kategorier af skabte foreteelser alle i renkultur repræsenterer Jegets UNDERBEVIDSTHED, livsoplevelsens skueplads eller scenarium (se stk. 1-18).

7.

Der er nu grund til at fremhæve den kendsgerning, at Jeget igennem sin samlede underbevidsthedsvirksomhed, hvilket altså vil sige sit handlingsliv samt sit tanke- og følelsesliv, indhøster viden og erfaringer samt skabende evner og talenter, og vi ved allerede, at hele dette vidensforråd m.v. opmagasineres i evighedslegemet, der i realiteten er det samme som Jegets skaberevne. Her i evighedslegemet bliver Jegets totale erfarings- og evneforråd altså arkiveret, hvad der må siges at være en såre hensigtsmæssig anordning, eftersom denne del af den kosmiske struktur, som tidligere belyst, ikke direkte kan berøres af destruktive kræfter, som eventuelt rører sig i underbevidsthedsområdet. Da nu denne opmagasinerede viden m.v. i realiteten udgør hele Jegets mentale eller åndelige ballast og således er bestemmende for karakteren og kvaliteten af dets såvel åndelige som fysiske manifestationer samt legemlige fremtræden, bliver det synligt, at nævnte vidensforråd i virkeligheden repræsenterer intet mindre end det samlede fungerende bevidsthedslivs rod eller udspring, af hvilken grund det vil være at betegne som Jegets bevidsthedsdepot eller bevidsthedsarkiv. -Bevidsthedsarkivet er med andre ord identisk med Jegets samlede sum af skabende evner og talenter samt viden og erfaringer. Det har sit sæde i evighedslegemet, i hvilket det er indbygget og beskyttet mod direkte overlast.

8.

Nu er det jo en kendsgerning, at man ikke kan leve et minut – ja end ikke et sekund uden at opleve noget. Men at opleve noget er i realiteten det samme som at gøre erfaringer, og det hvad enten dét, man oplever, er helt nyt for én eller ej. Og som allerede berørt vil samtlige de erfaringer, man gør, og den viden, man herigennem indhøster, plus alle de skabende evner og talenter, man i øvrigt erhverver sig, alle uden undtagelse få indpas i evighedslegemet, hvor de på en særlig måde, som vi senere skal vende tilbage til, opfanges og fastholdes. Men herved vokser og vokser bevidsthedsarkivet, hvilken vækst utvetydigt røber, at det er under skabelse, hvad der igen afslører, at det helt igennem er identisk med "noget skabt". Jegets bevidsthedsarkiv er med andre ord også identisk med en skabt foreteelse og bidrager dermed ligeledes til at repræsentere hovedrealiteten "det skabte". – Til gengæld repræsenterer denne specielle skabte foreteelse ikke underbevidstheden, sådan som tilfældet er med hensyn til de 3 førnævnte kategorier af skabte foreteelser, hvorimod den udgør en

frembragt detalje ved overbevidstheden eller for at være helt nøjagtig, en frembragt detalje ved Jegets evighedslegeme eller skaberevne. Dette er da også ensbetydende med, at bevidsthedsarkivet som sådant i sig selv ikke indgår i den egentlige dagsbevidste livsoplevelse, hvorimod det så at sige udgør et helt lager af opbevaret eller hengemt livsoplevelse m.v., som Jeget efter ønske kan trække frem og på ny lade komme til manifestation og udfoldelse i underbevidsthedsfeltet, hvor genoplevelsen på foranledning heraf netop finder sted, og hvorfra endvidere impulser på foranledning af denne genoplevelse via den fysiske organisme kan sendes ind på det fysiske materieplan, hvor de – ligeledes i kraft af den fysiske organisme – kan omsættes til fysiske manifestationer altså handlinger. Kort sagt: Jegets bevidsthedsarkiv er et produkt af skabelse og udgør i overensstemmelse hermed Noget, som til trods for, at det har sit sæde i overbevidstheden, er med til at repræsentere hovedrealiteten "det skabte" (se i øvrigt L.B.II, stk. 326-329).

9.

Endelig skal det foreløbigt kort nævnes, at Jeget med hensyn til både sine åndelige og fysiske manifestationer er prædestineret eller forudbestemt til personligt at opleve virkningerne af disse manifestationers indflydelse på sine medvæsners liv og tilværelse, hvilket har sin årsag i, at visse kosmiske love, som senere vil blive nærmere belyst, betinger, at Jeget i såvel behagelig som ubehagelig retning selv kommer til at gennemleve netop de tilstande, som det igennem sin egen adfærd har påført disse. Kort sagt: Jeget kommer selv til at høste den sæd, det sår. Dette er den lov, hvorpå Guddommen bygger den absolutte retfærdighed i verdensaltet og dermed fundamentet for Guddommens egen etik eller moral. En lov, som alt levende og dermed også Guddommen selv er underkastet.

Omtalte lov vil i overensstemmelse med sin natur være at betegne som "skæbneloven", thi ved den garanteres karakteren af det levende væsens fremtidige skæbne – ond som god, lys som mørk. Men da væsenet i overensstemmelse med sit særlige udviklingstrin inden for visse grænser med sin vilje selv er herre over hvilken form for manifestationer, det vil udløse, og dermed hvilken form for skæbne, det skal opleve, bliver det klart, at skæbnen er Noget, det dybest set selv skaber, hvilket igen viser, at den er identisk med noget skabt.

Med andre ord: som identisk med en skabt foreteelse repræsenterer Jegets skæbne også hovedrealiteten "det skabte".

10.

Hermed har vi så været i berøring med samtlige de foretelser, der repræsenterer hovedrealiteten "det skabte". Thi en nøjere betragtning af de foran omtalte 5 kategorier af skabte foretelser vil vise, at de spænder over og omfatter alt, hvad der forekommer inden for det erfaringsområde, vor oplevelse af livet har beriget os med. Ganske vist har vi under gennemgangen af "det", som hører ind under "det skabte", ikke omtalt selve den fysiske materie, og det kunne derfor se ud, som om denne inden for rammerne af Martinus kosmologi ikke har noget med "det skabte" at gøre. Dette er imidlertid nøjagtigt det modsatte af, hvad der er tilfældet, thi Martinus giver netop udtryk for, at den fysiske materie i overensstemmelse med atom- og kvantefysikkens fysiske fremstilling af den helt igennem udgør et i virkeligheden grænseløst ocean af levende mikrovæsners fysiske organismer, hvorfor den i et mikrokosmisk plan fysisk set repræsenterer en flerhed af den under "det skabte" hørende tredje hovedkategori: "Den fysiske organisme".

Resumé

11.

Under gennemgangen af "hvad" og "hvor meget" hovedrealiteten "det skabte" i forbindelse med det enkelte levende væsen omfatter, har det vist sig, at i alt 5 kategorier af skabte foreteelser kommer i betragtning. Disse 5 kategorier går alle enten direkte eller indirekte op i en sjettede, nemlig den altbetydende livsoplevelse. Disse 5 kategorier af skabte foreteelser var:

- 1) Jegets åndelige manifestationer – repræsenteret ved tanker og følelser.
- 2) Jegets fysiske manifestationer – repræsenteret ved handlinger.
- 3) Jegets underbevidsthedsapparat – repræsenteret ved en sammenkoblet psykisk og fysisk organisme.
- 4) Jegets bevidsthedsarkiv – repræsenteret ved erfaringer og viden samt skabende evner og talenter.
- 5) Jegets skæbne – repræsenteret ved den livsoplevelse, det igennem sin vekselvirkning med medvæsenerne m.v. i forbindelse med skæbnelovens indflydelse på forhånd idømmer sig selv.

Af disse 5 kategorier repræsenterer de fire i renkultur underbevidsthedsområdet. Dette gælder kategorierne 1), 2), 3) og 5). Kategori nr. 4), bevidsthedsarkivet, repræsenterer derimod i indirekte forstand overbevidstheden derved, at det har sit sæde i Jegets evighedslegeme eller skaberevne.

"Det skabte"s 2 aspekter

12.

Vi har nu lokaliseret hovedrealiteten "det skabte" til at omfatte i alt 5 vidtspændende kategorier af skabte foreteelser, der alle forener sig i en sjettede, livsoplevelsen, og vi skal herefter helt og holdent vende vores interesse mod det forhold, at alt, hvad der hører ind under "det skabte"s domæne, dybest set er identisk med energivibrationer (se stk. 1-20).

Den omstændighed, at alt, hvad der hører hjemme inden for "det skabte"s domæne, i sin grundnatur er identisk med energivibrationer og disses kombinationer, fortæller på den ene side, at det, vi forstår ved energivibrationer, udgør det grund- og fællesmateriale, hvoraf alt, hvad der gør krav på prædikamentet "en skabt ting", er opbygget og derfor består, og på den anden side, at verdensaltets samlede sum af skabte foreteelser udgør et eneste universelt felt af individuelle energivibrationer. Men netop det forhold, at "det skabte" under ét udgør et felt af energivibrationer, betinger, at hele dette kosmiske domæne rent analytisk kan anskues under to vidt forskellige synsvinkler, hvorved det kommer til syne som et kosmisk element med 2 aspekter: et energiaspekt og et vibrations- eller bevægelsesaspekt.

Symbolskitsen viser hovedrealiteten "det skabte" samt denne hovedrealitet som analytisk opspaltet i 2 aspekter: et energiaspekt og et bevægelsesaspekt.

Man kan nemlig på den ene side betragte "det skabte" under en synsvinkel, hvor det helt og holdent fremtræder og gør sig gældende som et rent energianliggende, og man kan på den anden side betragte dette kosmiske domæne under en i virkeligheden modsat synsvinkel, hvorved det kommer til syne som et rent vibrations- eller bevægelsesanliggende. Da denne mulighed i virkeligheden åbner adgang til en overordentlig dybtgående analyse af "det skabte"s natur og identitet, vil vi i videst mulig udstrækning benytte os af den således, at "det skabte"s vibrations- eller bevægelsesaspekt gøres til genstand for omtale i resten af indeværende kapitel, mens energiaspektet til gengæld vil blive belyst i det nærmest efterfølgende kapitel.

Oplevelse og bevægelse

13.

Dybest set udgør det, vi kalder BEVÆGELSE, selve grundelementet eller grundsubstansen *) i al oplevelse. Således skyldes alt, hvad vi hører, bevægelse i luften (luftvibrationer), og alt, hvad vi lugter og smager, vibrationer og bevægelse i det stof, der henholdsvis lugtes og smages. Og med hensyn til de ting i den fysiske verden, vi føler og fornemmer, har også sådanne oplevelser deres rod i vibration og bevægelse, nemlig i vibrationerne, som er til stede i det objekt, der føles og fornemmes.

I grundprincippet er vibration og bevægelse jo ét og det samme, men det er i realiteten først og fremmest igennem "synet", at vi er bekendte og fortrolige med det fænomen, begge disse to begreber dækker over. I denne forbindelse ved vi, at der under alle omstændigheder kræves lys, for at man kan se. Men hvad er lys? – Fysisk set er lys identisk med vekslende elektriske og magnetiske vibrationer, som inden for rammerne af naturvidenskabens begrebsverden betegnes som elektromagnetiske bølger.

Ved hjælp af lys kan man altså se, og hvad ser man så? – Ja, først og fremmest ser man den materie, hvori alt i den fysiske verden er dannet. Men hvad er i sig selv denne fysiske materie? – Set under den specielle synsvinkel, som "det skabte" her betragtes, nemlig den, hvor det fremtræder som et rent vibrations- eller bevægelsesanliggende, er den fysiske materie ikke noget som helst andet end et eneste kompliceret bevægelsesocean. Fra de naturvidenskabelige undersøgelser ved man ganske eksakt, at den fysiske materie består af et uhyre stort antal bitte små partikler, der på den ene side befinder sig i konstant og livlig bevægelse og på den anden i en streng, lovbunden organisation. Og det er netop den intense partikel-bevægelse, der danner grundlag for, at materien virker så materiel, fast og massiv, som tilfældet er. Men i virkeligheden er denne fasthed m.v. en ren og skær illusion, et sansbedrag, thi det meste af materien er rent rumfangsmæssigt betragtet slet og ret tomrum, hvilket den danske fysiker professor Sven Werner giver et talende eksempel på i sin interessante lille bog: "Vort nye verdensbillede". Således skriver professor Sven Werner: "Det mest centrale i Rutherford's atommodel er atomkernen. Den er titusind gange mindre i diameter end selve atomet, og hele atomets samlede masse er samlet i kernen, der derfor bliver en koncentration af stof så enorm, at det er vanskeligt at forestille sig det. En jernklods på størrelse med et stort 5-etages hus vejer op mod 100.000 tons. Atomkernerne i denne klods vejer det samme: men de fylder tilsammen næppe så meget som et lille knappenålshoved". Med andre ord: dén rumfangsmæssige difference, der består imellem knappenålshovedet og jernklodsen, er – set i dette perspektiv – ren og skær tomrum. Man kan også sige det således: "Tænk man sig, at en jernklods på størrelse med et 5-etages hus og dermed med en vægt på ca. 100.000 tons udsættes for et så voldsomt tryk, at alle dens partikler bliver presset fuldstændigt tæt sammen, da vil den svinde ind til at fylde mindre end et knappenålahoved med en vægt på de ca. 100.000 tons". – Når derfor jernklodsen normalt er så stor som et 5-etages hus, skyldes det alene den omstændighed, at de partikler, hvoraf den fysisk set

består, ikke ligger tæt sammen, hvorimod de er spredt over hele det område, et 5-etages hus opfylder. Men det siger sig selv, at deres indbyrdes afstand derfor må være overordentlig stor. Og når den omtalte jernklods ikke desto mindre virker så fast og massiv, som tilfældet er med en sådan, skyldes det altså ene og alene partikelbevægelsen, der er så intens, at de enkelte partikler så at sige konstant befinder sig alle steder på én gang. Det bliver derved såre let at se, at BEVÆGELSEN udgør en meget vigtig bestanddel, ikke blot af den omtalte jernklods, men af overhovedet al eksisterende fysisk materie, og det endskønt den i sig selv faktisk ikke i mindste måde er materiel i sin natur.

Imidlertid giver Martinus udtryk for, at de små partikler, naturvidenskaben i dag proklamerer som materiens mindste, absolut ikke er de mindste – ja, at der endog ikke eksisterer nogen mindste partikler overhovedet. – “Set i skæret af intuitionens klare og altgennemtrængende lys”, hævder Martinus, “kommer hver eneste af den fysiske materies elementarpartikler til syne som et helt univers af tomrum plus partikler i intens og lovbunden bevægelse. Disse partikler består igen af tomrum plus partikler i bevægelse og således fortsættende i det uendelige ned gennem de mikrokosmiske dybder”. – Den fysiske materie kommer herved til syne som ét eneste ubegrænset ocean af bevægelse.

Nu oplever vi jo også andet og mere end selve den fysiske materie som sådan. Vi oplever tilmed alle de ting, som er dannet i denne materie, såvel dem, der er produkter af naturens skabelse som dem, der er resultater af den specielle menneskelige skabelse. Men eftersom samtlige disse ting netop består af materie, der som vist i sin grundnatur helt og holdent er identisk med bevægelse, må de jo karakteriseres som særligt formede bevægelsesfelter, der af Jeget opleves som ting m.v.

Endelig oplever vi selve bevægelsen i utilsløret renkultur, dersom vi iagttager de områder i tilværelsen, hvor en eller anden begivenhed er ved at finde sted. Således møder vi den i skyernes flugt hen over himlen, i vandets pludrende løb og brusende strøm i bække, åer, elve og floder samt i bølgerens rytmiske vandring hen over oceanernes vidder. Vi oplever den i regndråbens tunge styrt og snefnuggets lette hvirvlende dans, i de takkede lysn buldrende tagfat og i træernes, buskenes og planternes svajen og nejen i brisen, blæsten eller stormen. Ligeledes møder vi den, når vi iagttager dyrenes færden i naturen, og endelig kommer den til syne i menneskets egen mere eller mindre hektiske livsførelse. Overalt afslører bevægelsen sig som selve grundelementet i vor oplevelse af tilværelsen, som selve grundtonen i naturens storslåede spil. – Selv de massive og tilsyneladende ubevægelige og urokkelige bjergformationer, de stolte, himmelstræbende pyramider, templer og katedraler samt de mere prosaiske skyskrabere, ejendomme, huse og hytter m.v. udtrykker bevægelse, nemlig først og fremmest bevægelsen i den materie, hvori de er dannet, men også den bevægelse, de udviser i form af den såkaldte “tidens tand”, der i praksis manifesterer sig som forfald, erosion og nedbrydning. Alt, hvad vi oplever, er således dybest set “bevægelse” under en eller anden form, og vi kan derfor præcisere, at bevægelsen udgør selve “livsoplevelsen”s grundelement eller grundsubstans.

*) Ordet “substans” anvendes inden for rammerne af Martinus kosmologi i en videre betydning, end det sædvanligvis er tilfældet.

Skabelse og bevægelse

14.

Efter at det nu har vist sig, at der består et særdeles intimt og ubrydeligt tilknytningsforhold mellem oplevelse og bevægelse, og man samtidigt tager hensyn til det faktum, at al oplevelse må skabes,

bliver det umiddelbart indlysende, at der er grund til at forvente tilstedeværelsen af et tilsvarende intimt og ubrydeligt tilknytningsforhold mellem faktorerne skabelse og bevægelse.

At vore forventninger på dette punkt ikke vil blive skuffede, er såvel vore øjeblikkelige erfaringer som hverdagens samtlige begivenheder uden videre egnede til at bekræfte indtil 100 procent. Thi overalt, hvor skabelse finder sted, vil en analyse af denne afsløre, at den helt igennem forløber som en manifestation af et større eller mindre antal mere eller mindre komplicerede bevægelser, hvilket gælder både med hensyn til de skabelsesprocesser, naturen befordrer, og dem, som specielt befordres af mennesket. Overalt vil man blive vidne til, at "skabelse" former sig som manifestation af det fænomen, vi kalder "bevægelse". – Således kræver f.eks. skabelsen af et brev, et strikkesøj, et broderi, et kniplingsværk, en skitse, en tegning og et maleri i hvert enkelt tilfælde en større eller mindre sum af bevægelser på sit alter for at kunne gennemføres. Nøjagtigt det samme gælder med hensyn til skabelsen af f.eks. et hus, en bil, en maskine, en ret mad, en bukseknop, et musikstykke, en ballet og en radio- eller fjernsynstransmission. Og vender vi os mod de "rene" naturbegivenheder, vil vi se de samme kendsgerninger dukke op. Er ikke en fuglerede, en muserede, en myretue og en bikube eller et regnskyl, en snestorm, en orkan, et vulkanudbrud, et jordskælv, et tøjbrud og et vårbud eksempler på skabelsesprocesser i naturen, der alle som én former sig som manifestation af bevægelse?

-Kan man overhovedet pege på én eneste skabelsesproces såvel i mikro- og mellem som i makrokosmos, der ikke på en eller anden måde udtrykker og repræsenterer bevægelse? – Nej, absolut ikke. Selv skabelsen af nærværende tankerækker både forudsætter og udtrykker en art bevægelse. Det lader sig således ikke bortforklare, at al skabelse former sig som manifestation af bevægelse, hvilket viser, at bevægelsen ikke alene udgør livsoplevelsens grundelement, men tilmed, at den som ventet også udgør al skabelses grundprincip.

Med andre ord: grundprincippet i al skabelse er manifestation af bevægelse.

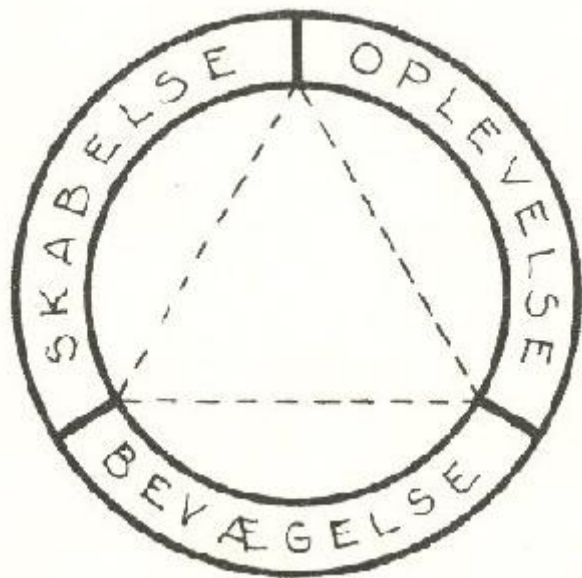
Konklusion

15.

Som det vil kunne ses, bidrager såvel simple iagttagelser som det daglige livs begivenheder og erfaringer til at understrege bevægelsens altdominerende betydning for, og centrale stilling i dét kosmiske domæne, vi under ét har lært at kende som "det skabte": tingenes, formernes, farvernes, lydenes og duftenes verden m.v., thi det har vist sig, at bevægelsen udgør såvel al oplevelses som al skabelses absolutte grund- eller rodfaktor, hvilket netop tjener til at understrege dén kontinuitet eller kosmiske sammenhæng, der nødvendigvis må bestå imellem SKABELSE, OPLEVELSE og BEVÆGELSE og som i koncentreret form lader sig præcisere igennem følgende to kosmologiske formler:

- 1) Bevægelse udgør al oplevelses grundelement eller grundsubstans.
- 2) Bevægelse udgør al skabelses absolutte grundprincip.

Som det vil bemærkes, er den logiske overensstemmelse mellem disse to kosmologiske formlers idé- og meningsindhold intet mindre end fuldkommen, og vi kan derfor herefter med fremstillingen af bevægelsens betydning bag os vende os helt mod en beskrivelse af tilværelsens 5 universelle bevægelsesarter.

Symbolskitsen viser kontinuitetsforholdet eller sammenhængen mellem faktorerne: skabelse, oplevelse og bevægelse.

Spørgsmål til lektion 4

1. Hvad er "frugten" af Jegets fungerende bevidsthedsliv?
2. Hvilken type manifestationer repræsenterer de enkelte tanker og følelser?
3. Hvilken form for manifestation kan Jeget realisere bortset fra den, som tankerne og følelserne repræsenterer?
4. Indgår bevidsthedsarkivet som sådant direkte eller kun indirekte i Jegets dagsbevidste livsoplevelse?
5. Hvor har bevidsthedsarkivet sit sæde?
6. Hvor finder genoplevelsen af det i bevidsthedsarkivet opmagasinerede erfaringsmateriale m.v. sted?
7. a) Består der en mulighed for, at det levende væsen selv kan regulere karakteren af sin skæbne, eller b) har det slet ingen indflydelse herpå?
8. Hvor mange hovedkategorier af skabte foretelser omfatter under ét hovedrealiteten: "Det skabte"?
9. Nævn "det skabte"s to aspekter!
10. Hvilken fælles egenskab ved alt stof er det, der gør, at stoffet kan sanses og dermed opleves?
11. a) Består den fysiske materie rent rumfangsmæssigt hovedsagelig af "stof", eller b) består den mest af tomrum?
12. Hvad er det, der bevirker, at den fysiske materie virker så fast og massiv, som tilfældet er?

13. Opfatter Martinus den fysiske materies grundpartikler eller såkaldte elementarpartikler som sammensatte eller som usammensatte?
14. Hvorledes forholder bevægelsen sig til livsoplevelsen?
15. Hvorledes forholder bevægelsen sig til funktionen: "Skabelse"?
16. Røber bevægelsens forhold til henholdsvis skabelse og oplevelse noget om disse to faktorer indbyrdes sammenhæng og afhængighed og i bekræftende fald hvad?

Svar til spørgsmål i lektion 3

1. Urbegæret
2. Energivibrationer
3. Underbevidstheden
4. Overbevidstheden
5. Underbevidstheden
6. Energivibrationer
7. Energivibrationer
8. Et navnløst Noget som er
9. Symboltegnet "X.3"
10. a) nej b) nej
11. Som Noget der er
12. a) ja b)nej
13. Evighedslegemet
14. Midlertidig lædering i visse afunderbevidsthedsfeltets grundenergilegemer
15. Nej
16. I evighedslegemet (i overbevidstheden)
17. Det levende væsen og dets identitet som et treenigt princip

Svarene er godkendt af Martinus